

CUPRINS:

CUVÂNT ÎNAINTE: Poate omul să rămână în Cădere? ... 7

I. SUFLETUL NATHANIC, VIDAR ȘI MICHAEL, CA TRINITATE

Crăciunul și Sufletul Nathanic ... 13

1. Sufletul Nathanic, Vidar și Michael, ca trinitate ... 17

2. Misteriile lui Apollo și Dionysos ... 65

II. ÎNTÂLNIREA CU FIINȚA ANTHROPOSOPHIA

4. Cereasca Sophia și Ființa Anthroposophia. Legătura lor cu omenirea ... 79

5. Eva pământească și Eva Cerească. Legătura lor cu Misteriul Isis-Maria-Sophia și Ființa Anthroposophia ... 105

6. Întâlnirea cu Ființa Anthroposophia. Calea alchimică spre Piatra Fundamentală a Iubirii în temeliiile sufletului uman ... 169

7. Lucrul împreună cu Ființa Anthroposophia pentru dezvoltarea artei ca forță morală ... 233

8. Relația Ființei Anthroposophia cu Societatea Antroposofică ... 253

NOTE ... 261

1. CRĂCIUNUL ȘI FIINȚA SUFLETULUI NATHANIC

Ne aflăm în preajma perioadei de Advent, cele patru săptămâni dinaintea sărbătorii, deosebit de importante, a Crăciunului. Dacă reușim să ignorăm influența modernității asupra acestui eveniment atât de special, dacă privim dincolo de aspectele materiale – cumpărăturile, pregătirea casei pentru musafiri, nesfârșitele petreceri, picnicuri și serbări școlare – ajungem să înțelegem faptul că în această perioadă noi sărbătorim nașterea unei ființe foarte deosebite. Dar cine este, oare, ființa a cărei naștere o sărbătorim acum? Când punem această întrebare primim răspunsuri dintre cele mai variate. Este Christos? Este Iisus? Este Moș Crăciun?

Știința spiritului ne spune că, înainte de evenimentul suprem care a avut loc în staulul din Bethlehem, această ființă avea, deja, o îndelungată istorie și luase parte la mari evenimente cosmice.

Pentru a înțelege originea acestei ființe, trebuie să ne întoarcem în trecutul evoluției Pământului până în momentul în care omul a devenit, pentru prima dată, o ființă înzestrată cu propriul său Eu individual. Acest moment poate fi localizat în perioada lemuriană, când omenirea a trecut prin ceea ce în Biblie este numit „Căderea” [referință: *Știința ocultă*].

Ce se înțelege prin „Cădere”?

În termeni biblici, Căderea reprezintă izgonirea din Paradis. Omenirea este ispășită de un șarpe (Lucifer) să mănânce fructul care crește în Pomul cunoașterii Binelui și Răului, consecința acestui fapt fiind pierderea inocenței originare și înclinația spre a păcătui. Omenirea este, prin urmare, separată de Dumnezeu, iar cunoașterea despre Pomul Vieții îi este interzisă.

Enigma acestei relatări biblice nu este de nedelegat.

Rudolf Steiner menționează că în perioada lemuriană omul a început să primească impulsul Eului ca o revărsare dinspre zei. Eul este acea parte a ființei umane care mijlocește apariția conștiinței de sine, conștiința și individualitatea. Din acele timpuri, Eul a început să coboare în trupul astral al oamenilor – trup a cărui expresie fizică este sistemul nervos. Aceasta înseamnă că, pentru prima dată, ființa umană a început să trăiască ea însăși ca ființă individuală, separată de lumea fizică înconjurătoare. Aceasta a fost o perioadă propice pentru entitățile luciferice de a ispăși Eul uman să coboare mai profund în trupul astral decât fusese intenția ființelor sub a căror conducere se află evoluția normală a lumii. Și a apărut, astfel, marele pericol ca această coborâre să ajungă chiar până la nivelul trupului eteric, ceea ce ar fi făcut imposibilă pentru oameni evoluția liberă și atingerea stadiului de dezvoltare care era rezervat pentru ei. A fost, așadar, necesară intervenția unor ființe spirituale mai înalte, care, înainte de a avea loc efectiv Căderea, au îndepărtat o parte a aspectelor mai subtile ale trupului eteric.

Știm, din relatările lui Rudolf Steiner, că există patru feluri de eter sau de forțe ale vieții: eterul căldurii, eterul luminii, sunetul sau eterul chimic și eterul vieții. Impulsul luciferic ar fi produs mari neajunsuri dacă ar fi pătruns înainte de vreme în eterul chimic și în cel al vieții. A fost luată, așadar, hotărârea ca eterul chimic și cel al vieții să fie retrase din evoluția generală a omenirii. Aceasta este semnificația faptului că omului i-a fost interzisă cunoașterea despre Pomul Vieții.

O anumită parte a forțelor trupului eteric al omenirii a fost, așadar, reținută în lumea spirituală înainte de Cădere. Această parte inocentă a omenirii, care nu fusese expusă experienței coborârii Eului, avea, însă, în sine, toată înțelepciunea care putuse fi acumulată în încarnările precedente ale Pământului și toată iubirea de care poate da dovadă un suflet uman. Era purtătoarea forțelor vieții neafectate de Cădere și avea un Eu care semăna cu Sinea Spirituală. Cercetările spiritual-științifice ale lui Rudolf Steiner au arătat că această parte inocentă a omenirii este chiar Sufletul care avea să devină copilul Iisus de pe linia lui Nathan, cel despre care se vorbește în Evanghelia după Luca.

Sufletul Nathanic trebuia să fie, cu iubire, protejat și ferit de orice contact cu Pământul, pentru că era menit să împlinească o misiune unică; o misiune al cărei apogeu a fost încarnarea ca Iisus din Evanghelia după Luca, a cărui naștere este sărbătorită de Crăciun. Această încarnare ca ființă umană a fost vasul fizic în care avea să coboare, la Botezul în Iordan, Ființa Christos.

2. SUFLETUL NATHANIC, VIDAR ȘI MICHAEL CA TRINITATE

În legătură cu jertfele lui Christos din trecut, prezent și viitor

Două conferințe ținute la Sydney în 25 noiembrie și 3 decembrie 2003

Partea 1

Jertfele lui Christos din trecut, prin participarea Sufletului nathanic și a lui Michael: Rama, Krishna și Apollo

25 noiembrie 2003, Sydney

În această seară, prieteni, o să fiu foarte pretențioasă, în sensul că o să vă solicit să faceți ceva extrem de dificil. O să vă cer să vă schimbați felul de a gândi. O să vă cer să ignorați tot ceea ce ați ajuns să cunoașteți, prin intermediul lumii exterioare, despre Ființa Christos. Va trebui să uitați că ați fost născuți în Răsărit sau în Apus, să uitați căreia religii, rase sau culori aparțineți, să uitați filosofia, cultura și condițiile sociale care au fost hotărâte de karmă să vă definească. O să vă cer să uitați toate conceptele pe care vi le-ați format din surse exterioare. O să vă cer, în cele din urmă, să vă lepădați de toate acestea, la fel cum și templierilor, la admiterea în Ordin, li se cerea să se lepede de tot ceea ce cunoșteau despre creștinism și despre Christos până în acel moment. Pentru că trebuie să învățăm să ne gândim la Christos ca la o Ființă care nu a aparținut și nici nu va aparține vreodată vreunei grupări sau alteia, vreunei religii sau alteia, vreunei țări sau alteia. Trebuie să începem să ne gândim la Christos ca la o Ființă care a coborât din înalte sfere cosmice. O Ființă care a fost văzută de toate popoarele și care a fost re-cunoscută și venerată sub multe nume. O Ființă macrocosmică, care s-a jertfit pentru omenire și va continua să se jertfească, până când evoluția lumii va ajunge la final.

În primul rând, trebuie să ni-L imaginăm pe Christos ca o Ființă cu patru mădulare macrocosmice:

1. Trup fizic macrocosmic (Omul Spirit)
2. Trup eteric macrocosmic (Spiritul Vieții)
3. Trup astral macrocosmic (Sinea Spirituală)
4. Eu macrocosmic.

În al doilea rând, trebuie să ni-L imaginăm pe Christos coberând, din cele mai înalte sfere ale lumii spirituale, în patru etape care s-au desfășurat de-a lungul mai multor milenii și, pe măsura apropierii de Pământ, devenea din ce în ce mai vizibil pentru omenire.

În epoca indiană, El a fost văzut de Sfinții Rishi ca Vishvakarman, sălășluind în sfere aflate cu mult dincolo de înțelegerea omenirii obișnuite. În epoca persană, El a fost văzut de Zarathustra în aura astrală a Soarelui și a fost numit Ormuzd sau Ahura Mazda. În epoca egipteană, El a fost cunoscut ca Osiris sau Mithras, iar în epoca greco-romană, ca Apollo, Dionysos sau Iahve, până în momentul în care a coborât în trupul pământesc al lui Iisus din Nazareth și a devenit, astfel, primul zeu încarnat efectiv în sfera umană.

Din perspectivă cosmică, fiecare etapă a acestei coborâri a însemnat un fel de moarte – un fel de excarnare. Din perspectivă pământească, același proces a însemnat o naștere, o încarnare.

Este inevitabilă, acum, întrebarea: CUM se poate încarna un zeu într-un trup uman? Implicațiile unei astfel de jertfe sunt aproape de neînțeles pentru om. Cum poate o ființă macrocosmică, a cărei sferă de existență se află dincolo de cercul stelelor fixe, să renunțe la aspecte ale naturii sale pentru a căror desăvârși re i-au trebuit Eoni întregi, pentru a pătrunde într-un trup microcosmic imperfect? Noi abia dacă ne putem imagina o astfel de suferință. O vagă comparație s-ar putea face abia cu sacrificiul pe care l-ar presupune renunțarea unui om la trupurile sale fizic, eteric și astral, precum și

la Eul său, pentru a pătrunde într-o celulă, într-un atom, sau chiar într-un proton sau un neutron.

3. De ce trebuia să se încarneze un zeu într-un trup uman?

Ființa umană a coborât și ea, treptat, din lumile spirituale. În timpul primei etape de evoluție planetară, pe care Rudolf Steiner o numește Saturn, ființele umane au coborât în trupuri fizice, în stadiul vechiului Soare, în trupuri fizice străbătute de un trup eteric, iar apoi, în stadiul vechii Luni, în trupuri fizice străbătute atât de un trup eteric, cât și de un trup astral. Abia în etapa actuală de evoluție, etapa Pământ, a coborât și Eul în celelalte trei mădulare ale entității umane.

Ce este Eul? Eul este cel mai tânăr mădular spiritual al ființei umane. Este ceea ce face fiecare persoană cunoscătoare sau conștientă de relația pe care o are cu lumea înconjurătoare, și este, de asemenea, ceea ce trezește în om sentimentul individualității și îi dă posibilitatea unei viitoare libertăți.